

НЕ РОЗМІНЯЄШ ПАМ'ЯТЬ НА ЛІТА

ХТО ВОНИ, УЧАСНИКИ НЕОГОЛОШЕНОЇ ВІЙНИ?

Не знаю, чи командування обмеженого контингенту радянських військ в Афганістані спеціально призначило дату виведення частин 10-ї армії із гірської країни на 15 лютого 1989 року, але відтоді свято Стрітіння Господнього і завершення афганської війни наче сповнюють один одного духовною значимістю і світлом надії. Відтоді релігійне свято і кінець майже десятилітньої війни, яку ідеологи комуністичного СРСР чомусь вперто називали неоголошеною, спільно виробують життєпис нашої держави. А з часом 15 лютого стали шанувувати учасників бойових дій, котрих Радянський Союз виробував у численних локальних війнах і військових конфліктах.

Цього року у День пам'яті воїнів-інтернаціоналістів біля Монумента Слави у Млинові зібралися переважно колишні солдати і офіцери, котрі у тривожних вісімдесятих роках пройшлися колами афганського поля і живими повернулися до своїх родин. Були серед них і два учасники так званих чехословацьких подій 1968 року: Ярослав Олійник і Федір Лісничий. Якраз декотрим учасникам тих подій чи не найбільше довелося долати мури бюрократичних перепон, щоб одержати статус учасника бойових дій.

Воїни-інтернаціоналісти разом із керівниками району та селища виклали квіти на меморіальну плиту побратимам, котрі смертний час зустріли під чужим сонцем і чужим небом.

А у державному технікумі ветеринарної медицини відбулася урочистість, яку підготували працівники краєзнавчого музею Катерина Тимошук і Ганна Дикун. Вони знайшли щирі і точні слова, які передали атмосферу солдатського братства на нелегких військових дорогах. А музичну сторінку заповнили місцеві барди - Василь Онишук і Володимир Грицаюк, котрі виконали пісні на афганську тематику. Микола Левчинський із Торговиці дебютував із власною піснею «Друже мій, капітане», слова до якої написав млинівчанин Валерій Миланчук. Студенти технікуму читали вірші про афганську війну і таким чином повертали ветеранів у тривожну молодість.

Хвилиною мовчання учасники урочистості вшанували пам'ять наших земляків Віктора Раулінавічуса, Степана Мурина, Миколи Гижука, котрих «чорний тюльпан» доставив на Млинівщину у цинкових трунах.

Огніну статистику навів у виступі голова районної ради Володимир Кислюк: 160 тисяч українців, обпалених печально-трагічним десятиліттям, 2280 – загиблих, більше як 500 вдів і більш як 700 сиріт – така арифметика цієї війни. Нині у нашому районі мешкають близько 70 учасників бойових дій в Афганістані. Володимир Олексійович наголосив: районна і селищна ради докладатимуть зусиль, щоб життя людей, які у мирний час побували на війні, поліпшувалося. А ще він побажав, аби страшні сторінки життєпису колишніх «афганців» якомога рідше турбували у снах, а щадальша доля дарувала лише щасливі миті.

Звернулися до учасників урочистості заступник голови райдержадміністрації Василь Лащук. Голова районної організації Співки ветеранів Афганістану Віктор Романюк у своєму виступі не вдавався до подробиць військових буднів в Афганістані, зазначив лише, що на чужині переосмислив мало життєвих цінностей і звідти повернувся зовсім іншою людиною. Того, кого хрестив Афган смертельними заметілями осколків і куль, повернулися додому старшими від ровесників на цілу війну...

На фото: знімок на пам'ять.